

671. Meghallgassad, Uram, én szólásomat – 5. zsoltár

Kolozsvár, 1744

Meg - hall - gas - sad, U - ram, én szó - lá - so - mat, És meg - ért - sed én gon - do -

4 la - ti - mat, Ó - haj - tá - si - mat, Meg - te - kint - sed ki - ál - tá - si - mat!

B. G.

2. Mert királyom, Istenem vagy énnékem,
Azért hozzád van esedezésem, És könyörgésem,
Rólad vagyon minden énekem.

3. Igen reggel felkelek, hozzád megyek,
Még jó reggel tehozzád eredelek, És vallást teszek,
Segedelmet tetőled kérek.

4. Vezérelj engem a te igazságodban,
Ellenségimnek ne ejts markába, Az ő szájokba,
Sőt igazgass a te utadban!

5. Már minden hű keresztyénnel hirdetjük:
Kik tebenned bízunk, örvendezünk, Te vagy örömünk,
És csak te vagy mi reménységünk.

6. Mert te, Uram, az igazat megáldod,
Jóvoltodat néki pajzsul adod, Megoltalmazod,
Körülveszed, épen megtartod.

A Szent Dávid ötödik énekében, Debrecen, 1602.